

Jungtinių Amerikos Valstybių Lietuvių Bendruomenė, Kolorado Apylinkė
The Colorado Chapter of the Lithuanian-American Community of U.S.A., Inc.

Žy n y s

Balandžio mėn. 41-ji metai nr. 2

2011

April Vol. 41, No. 2

LIETUVIAIS ESAME MES GIMĘ - LIETUVIAIS NORIME IR BŪTI!

Žy n y s is the official award-winning newsletter of the Lithuanian-American Community, (LAC), Colorado Chapter and is published quarterly. Žy n y s is mailed to current LAC members.

Žy n y s Staff

Editor
Rimas Bulota srb2@comcast.net

Graphic Designer
Ausma Skublickiene
ausmaskublickiene@yahoo.com

Denver LAC Officers

Pirmininkas/President
Rita Ančeravičienė (720) 289-5615
ausriukas25@hotmail.com

Vice Pirmininkas/Vice President
Narimantas Grudzys (970) 310-4823
naras23@comcast.net

Kultūrinė veikla/Cultural Affairs
Lilė Prekerienė liliprek@yahoo.com

Iždininkas/Treasurer
Rytis Prekeris (720) 870-9119
rytis.prekeris@ucdenver.edu

Sekretorius/Secretary
Rimas Bulota (303) 770-6687
srb2@comcast.net

Mokyklos Director/School Principal
Rita Ančeravičienė (720) 289-5615
ausriukas25@hotmail.com

Lietuvių Kalbos Redaktore
Ruta Cariov rcariov@yahoo.com

Lietuvos Aktualijų Apžvalgininke
Vitalija Simkevičienė
vitalija0405@gmail.com

Annual LAC Dues:

Family: \$20.00; Single, Retired Family, Retired Single or Student: \$12.50
Paid membership includes: Discounts to functions, information on LAC activities and translation services. Please make checks for dues payable to the Lithuanian American Community and mail to:

LAC treasurer:
Rytis Prekeris,
16733 E. Prentice Cr.
Centennial, CO 80015

All other LAC mail:
Narimantas Grudzys
naras23@comcast.net

WEBSITE
www.coloradolithuanians.org

AČIŪ! / THANK YOU!

Dėkojame Valary Kalėda už visas pastangas daug metų leidžiant lietuvišką laikraštį "Žy n y s". Ačiū, Jums Valary už kompiuterį ir "InDesign" programą, kuri bus naudojama lietuviško laikraščio leidimui.

We would like to thank Valary Kalėda for many years of publishing Lithuanian newspaper "Žy n y s". Also thank you Valary for donating computer and InDesign program which will be used to publish Lithuanian newspaper.

Kolorado Lietuvių bendruomenė/Kolorado Lithuanian Community

Pirmininkes žodis

Tiesiog nepastebimai bėga laikas. Rudenį keičia žiema, po žiemos ateina ilgai lauktas pavasaris. Koloradas turi visus keturis metų laikus, tad kiekvienas metų laikas yra savotiškai gražus ir laukiamas. Pavasario laukiame su visai kitokia nuotaika, tada atgyja ne tik gamta, bet ir mes patys jaučiamės kitaip. Kuriamo naujus gyvenimiškus planus, galvojame apie atostogas, apie artimus žmones, kurių nematėme ilgiau, apie keliones į tą nuostabią tėvišką Lietuvą ir t.t.

Ne tik gamtoje vyksta pokyčiai, bet ir visame pasaulyje. Tikriausiai visi girdėjome ir stebime kas vyksta po stichinės nelaimės Japonijoje, kur cunamio banga nuplovė gyvenvietes, išvedė iš rikiuotės atominę elektrinę. Žmonių aukos dar ir dabar skaičiuojamos ir tikslinamos kiekvieną dieną. O aukų tikrai daug.

Kai įvyksta tokia didelė nelaimė, kurią sukelia gamta - yra baisu, bet kai žmogaus įsakymu yra žudomi nekalti žmonės - tai nepateisinama. Tai matyti iš įvykių Libijoje. Kiek nekaltų žmonių gyvybių nusinešė šis karas ir kiek dar nusineš?

Visame pasaulyje kiekvieną dieną kažkas vyksta, taip ir mūsų Lietuvių Bendruomenėje gyvenimas nestovi vietoje. Vasario mėn. per Nepriklausomybės minėjimą buvo perrenkama valdyba. Buvusio bendruomenės pirmininko kadencija pasibaigė. Valdyba pasipildė dviem nariais. Nuo šiol lietuvių bendruomenės pirmininko pareigas vykdysiu aš. Noriu pamėginti dirbti šį darbą, bet taip pat tikiuosi jūsų visų pagalbos, patarimo, supratimo. Gal kas nors išeis? Atsimenu prieš ketveris metus, kai buvau išrinkta

Letter from the President

Time passes utterly unnoticed. Autumn changes to winter, after winter comes the long-awaited spring. Colorado has all four seasons, so each one is in its own way beautiful and awaited. We wait for spring with a totally different mood: not only does nature recover then, but we feel different ourselves. We make vital plans, think about vacations, about those close to us whom we haven't seen in some time, about trips to our fabulous homeland Lithuania, etc.

Changes occur not only in nature, but throughout the world. Most likely we all heard about what's going on following the natural disaster in Japan, where a tsunami washed away homes and wreaked havoc on a nuclear power plant. Donations are counted and updated daily. And there have been many.

When such a disaster that is brought on by nature occurs, it's horrible, but when innocent people are murdered under orders from one person, it's inexcusable. We can see that based on events in Libya. How many innocent lives have been lost in this war and how many more will be?

Somewhere in this world something goes on every day, and along those lines our Lithuanian Community hasn't stood still, either. During our Independence Celebration in February, our Board was reelected. Our past president's term came to an end. Two people were added to the ranks. As of now, I will be serving as president of the community. I want to give it my best shot, but I am counting on your help, suggestions and understanding. Hopefully it'll work out. I remember when I was elected to the

į bendruomenės valdybą ir pamėginau organizuoti lietuvišką mokyklėlę, tai pat buvo kreivų šypsenų ir visokių nutylėjimų ir niekas netikėjo, kad mokyklėlė bus. Bet jinau yra. Noriu padėkoti Reginei Tamošaitytei-Sabaliauskienei, kuri tada daug prisidėjo prie tos mokyklėlės organizavimo (buvo direktorė) ir mokyklėlės vardo "Vyturėlis" suteikimo ir t.t. Mūsų lietuviška mokyklėlė "Vyturėlis" gyvuoja ir iki šiol. Patys tu ne kartą įsitikinote dalyvaudami mūsų bendruomenės susitikimuose. Nesvarbu, kad kartais pamokėles reikėdavo praveisti vienam, o kartais dviem vaikučiams (kalbu apie mažuosius), bet dabar žiūrėdama į mūsų mažųjų mokinukų šypsenas, į jų spindinčias akis, lietuviškai sakant eileraštukus (nors ir sunkiai), žinau, kad verta buvo aukoti savo laisvalaikį dėl šių mažų žmogučių. Manau tą patį gali pasakyti Ausma S. ir Lilė P., aukojusios savo laiką toms keturioms nuostabioms mergaitėms Monikai, Gabrielei S., Gabrielei K., Miglei. P Lietuviškos mokyklėlės mokinukai auga visų mūsų akyse. Ir tai jau didelis pasiekimas Denverio lietuvių bendruomenėje, kurioje niekada nebuvo lietuviškos mokyklėlės. (kadaise buvo dėstoma lietuvių kalba, tačiau mokyklos kaip po tokios niekada nebuvo – red.)

Todėl ir dabar eidama man patikėtas naujas pareigas noriu pamėginti gal kas išeis. Manau, kad pavadinimas ir pareigybė nelabai keičia esmę. Valdyboje esame tikrai nemažas būrys, visus darbus ir planus mėginame koordinuoti tarpusavyje pasiskirstę pareigas. Visi yra draugiški, geranoriški su savo pasiūlymais ir naujomis idėjomis. Todėl labai prašau prisidėti prie mūsų renginių savo pasiūlymais, pageidavimais, patarimais organizuojant mūsų renginius, kad jie būtų įdomesni ir susirinktų kuo daugiau mūsų tautiečių. Juk visada malonu pasikalbėti tarpusavyje, pasidalinti įspūdžiais, pasigirti geromis naujienomis ir t.t. Būtų malonu išgirsti pasiūlymų, pageidavimų, kad bendruomenės veikla nesibaigtų tik koncertų klausymu ir kugelio valgymu. Juk mes lietuviai tikrai išradingi ir kūrybingi. Labai prašome prisijungti prie mūsų ne tik Denverio lietuvius, bet ir aplinkinių rajonų žmones. Fraser-io lietuviai, nelikite abejingi mūsų veiklai. Jūs tikrai daug prisidedate organizuojant Jonines, tikrai būna labai šaunu, bet norėtume matyti jus dažniau, o taip pat laukiame jūsų pasiūlymų bei pageidavimų ir aktyvesnio dalyvavimo visuose mūsų renginiuose ir susiejimuose.

Linkiu visiems valdybos nariams gero darbo, o lietuvių bendruomenės žmonėms nelikti abejingais mūsų organizuojamiems renginiams, siūlykit, kritikuokit, patarkit. Kas nedirba tas neklysta, visada mielai išklausysime jūsų kritiką, pasiūlymus, pageidavimus. Pagal galimybes ir jūsų padedami stengsimės įgyvendinti mūsų visų norus. Juk mes esame maža Lietuvos dalelė. Visi čia gyvendami prisimename savo gimines Lietuvoje.

Ten Lietuva ten lietus lyja
Ten kiekvienam širdis atgyja,
Nors ji maža, bet ji tėvynė
Ji mums viena ir paskutinė

Rita Ančeravičienė

Board four years ago and attempted to start a Lithuanian language school and was met with crooked smiles and passing over with silence and no one thought that it would happen. But it did. I'd like to thank Regina Tamošaitytė-Sabaliauskienė, who played a vital role in founding the school (she served as principal), naming it, "Vyturėlis," etc. Our Lithuanian school, "Vyturėlis" is still functioning to this date. Those of you who have been to our community gatherings can vouch for that. It doesn't matter that on occasion we held class for one, perhaps two small children, but as I look at those smiling faces of our youngest students, into their sparkling eyes as they recite poems (albeit with difficulty) in Lithuanian, I know it was worth giving my time for these little darlings. I'm sure that Ausma S. and Lilė P. can both say the same thing, having given their time for those four wonderful girls: Monika, Gabrielė S., Gabrielė K. and Miglė P. Our students are growing up right before our eyes. And this is a major achievement for Denver's Lithuanian Community, in which there never was a Lithuanian school. (ed. note: Lithuanian was taught in the past, but there never was any school as such.)

And so as I take on my newly entrusted duties, I want to see what transpires. I feel that a denomination and post do not change the essence very much. The Board is really a small group trying to coordinate tasks and plans by delegating duties. Everyone is friendly and well-wishing with their suggestions and new ideas. For that reason I ask all of you to contribute to our events with your suggestions, requests, and advice on organizing our gatherings so that they will be more interesting and attract more of our fellow countrymen. Why, it's always a pleasure to chat amongst ourselves, share impressions, boast about our good fortunes, etc. It would be nice to get constructive feedback so that our community's activity doesn't end with just listening to concerts and eating kugelis. Why, we Lithuanians are truly resourceful and creative. We ask that not only Denver's Lithuanians join us. Those of you in Fraser, don't be doubtful. You really stepped up to the plate organizing St. Johns in the mountains, it's a wonderful occasion, but we'd like to see you more often, and at the same time we await your suggestions and wants as well as your participation in all of our events and gatherings.

I wish everyone on the Board all the best and that those in our community won't be doubtful of our activities – suggest, criticize, advise. He who doesn't work doesn't falter; we will always listen to your feedback, suggestions and requests. With your help and as circumstances dictate, we will make every effort to carry out all of our wants. Why, we are a small part of Lithuania. All of us living here remember our relatives in Lithuania.

There is Lithuania, there the rains fall
There everyone's heart is revived
Although she is small, she is our homeland
She is our one and only

Rita Ančeravičienė

Past Events

Praėjusieji Įvykiai

Colorado Lietuvių Bendruomenės valdybos naujienos. Laikas bėga greitai, įvykiai keičia įvykius. Todėl ir Colorado Lietuvių Bendruomenė atvertė naują puslapį savo istorijoje. Vasario 20-ą dieną susirinkome ne tik švęsti Lietuvos Nepriklausomybės, bei Nepriklausomybės Akto Atkūrimo dienos, bet ir atlikti svarbų darbą – išrinkti naują Colorado Lietuvių Bendruomenės Valdybą. Po oficialios dalies, kurioje pasisakė ir visus susirinkusius pasveikino ilgametis Valdybos narys, o paskutinius 4-is metus ir Valdybos Pirmininkas Romas Zableckas, sekė įdomi Vaikų mokyklėlės ir paauglių programėlė. Po to klausėmės Vitalijos Šimkevičienės prisiminimus tema “Ką man reiškia Lietuvos nepriklausomybė”. Beje, tai jau tampa tradicija-kiekvienos Nepriklausomybės šventės metu skirtingų kartų atstovai pasidalina savo prisiminimais ir išgyvenimais šia visiems mums aktualia tema. Vėliau žiūrėjome video medžiagą apie žiaurios Sausio 13-os vaizdus ir vaišinėmės Valdybos narių paruoštais gardžiais pietumis: dešrelėmis su karštomis bulvėmis ir troškintais kopūstais. Beje, visi ragavusieji vienbalsiai tvirtino, kad kopūstai labai skanūs! (Ačiū Romui ir Daivai).

Kaip žinia, po visų švenčių ateina darbo metas. Taigi, pasilinksminę ir pasistiprinę vėl sulaukėme Pirmininko žodžio, kad laikas pradėti Valdybos rinkimus. Pirmininkas visus labai nustebino, pranešdamas, kad nesirošia bolatiruotis šiuose rinkimuose, tad tai įnešė šiokią tokią sumaištį į visą rinkimų procesą. Buvo pasiūlyti kandidatai, ir nors visas rinkimų ir balsavimo procesas labiau priminė farsą, nei rimtą procesą, valdyba buvo išrinkta. Manau, kad ateityje rinkimai turėtų atrodyti šiek tiek rimčiau, ir sekant visus įstatų reikalavimus.

Štai jie – “laimingieji”, ateinančius porą metų organizuosiantys ir dirbsiantys Colorado Lietuvių labui:

Rita Ančeravičienė (pirmininkė, “Vyturėlių” mokyklos direktorė); Narimantas Gruzdis, (vicepirmininkas, susisiekimu reikalų vadas); Rytis Prekeris (išdininkas); Lilė Prekerienė (“Vyturėlių” mokyklos tėvų komiteto pirmininkė, mokinių teatro meno vadovė), Rimas Bulota (sekretorius, Žynys vyriausias redaktorius bei vertėjas), Ausma Skublickienė (Žynio išplanuotoja ir mokyklėlės mokytoja), Vitalija Šimkevičienė (Lietuvos aktualių reikalų apžvalgininkė), Rūta Cariov (Žynio lietuvių kalbos redaktorė).

Taigi, dabar mūsų eilė sunkiu ir produktyviu darbu įrodyti, kad mumis žmonės pasitikėjo neveltui. Laukiame Jūsų visų ateinančiuose renginiuose, laukiame pageidavimų ir pasiūlymu iš Jūsų visų. Tik kartu mes išlaikysime mūsų bendruomenę, tik kartu mes ir toliau puoselėsime lietuvių kalbą ir kultūrą!

Narimantas Gruzdis

Time passes quickly, events change events. And so the Colorado Lithuanian Community has turned a new page in its history. On February 20, we gathered not only to celebrate Lithuania's Independence Day as well as the Restoration of Independence Day, but to also carry out an important task – elect a new Colorado Lithuanian Community Board. After the official order of business, during which Romas Zableckas, longtime Board member and president for the past four years, welcomed everyone, an interesting

program was presented by the children and teenagers of the “Vyturėlis” Lithuanian school. Afterwards, we listened to Vitalija Šimkevičienės recollections along the theme, “What Lithuania's Independence Means to Me.” Incidentally this has become a tradition – at every Independence Day commemoration, someone representing different generations shares their memories and experiences with this pressing theme. Then we viewed a

video presentation of the brutal events of January 13 and feasted on sausages, baked potatoes and sauerkraut prepared by members of the Board. By the way, everyone who sampled the sauerkraut unanimously agreed that it was delicious! (Thank you, Romas and Daiva). After all the festivities, it was time to get to work. After being entertained and refreshed, the president announced that it was time to start the election process. He surprised everyone by declaring he was not running for reelection and consequently brought confusion to the whole election process. Candidates were nominated and although the entire process was more reminiscent of a farce than a serious process, a Board was elected. I feel that in the future, elections should take on a more serious tone and follow all established by-laws. Here are the lucky ones, the new Board members for the next few years:

Rita Ančeravičienė (president, “Vyturėlis” school principal); Narimantas Gruzdis, (vice president, communications director); Rytis Prekeris (treasurer); Lilė Prekerienė (president of the “Vyturėlis” school parents' committee, student theater artistic director), Rimas Bulota (secretary, Žynys editor-in-chief and translator), Ausma Skublickienė (Žynys graphics design and Lithuanian school teacher); Vitalija Šimkevičienė (reviewer of urgent matters in Lithuania); Rūta Cariov (Žynys Lithuanian language editor).

Now then, it's our turn to prove, through hard and productive work, that our people's trust in us wasn't for naught. We look forward to seeing you at upcoming events and await your requests and suggestions. Only as a team will we uphold our community, only as a team will our Lithuanian language and culture flourish!

Narimantas Gruzdis

14K Klubas

Sveiki, alpinistai! Šių metų sezoną 14K klubas pradėjo šiek tiek ankščiau. Nusprendėm lipti į kalną per sniegą, su sniegbačiais (snowshoes). Pasirinkome kalną, esantį Rocky Mountain Nacionaliniame parke. Kalnas vadinasi "Flattop" ir yra pačiame parko centre netoli Bebro ežero, gal pusvalandis mašina nuo Estes Park miestelio. Kalnas nelabai aukštas, tik ~13,000 pėdų aukščio, bet nuo mašinų stovėjimo aikštelės iki viršūnės ir atgal - 9 mylios. Kovo 19-tą dieną susirinko maža, bet ryžtinga turistų grupė: Mindaugas Gedgaudas, Mantas Prekeris ir aš, Rytis Prekeris.

Kadangi nei vienas iš mūsų nebuvo lipę aukšto kalno viršunę per sniegą, tai nežinojome, ko tikėtis. Diena buvo žavi, prie mašinų stovėjimo aikštelės švietė saulė ir buvo apie +10C. Aš net pradėjau abejoti, ar mums reikės sniegbačių. Tačiau tik pradėjus lipti paaiškėjo, kad sniegbačiai labai pravertė - miške mus pasitiko didžiulės sniego pusnys, lyg būtume staiga atsidūrę Sibire! Takas buvo gana status, bet gerai pramintas, taigi daug problemų nebuvo. Viskas pasikeitė, kai pakilome virš medžių ribos. Vėjas pakilo, sniegą pustė ir gerokai šalo. Atrodė, kad mes atsidūrėm tundroje. Geras kelias pasibaigė, ir reikėjo patiems minti takelį sniege, kuris buvo vos ne iki juosmens. Kadangi Mantas dar jaunas (tik 20 metų suėjo) mes jį nuvarėm pirmu lipti ir minti taką "senukams" (Mindei ir man). Visa laimė, kad nuotaika gerino nuostabūs aplinkinių kalnų viršūnių ir tarpeklių vaizdai. Galų gale užpuškavome į viršūnę. Nelabai supratau, kodėl kalnas vadinasi 'flattop': viršūnė buvo gana stati ir neitin plokščia. Viršūnėje labai ilgai neužtrukome, nes pūtė labai stiprus ir šaltas vėjas. Žemyn nulipti buvo gana lengva. Pasirodė, kad su sniegbačiais galime lengvai čiuožti per sniegą! O vos po poros valandų jau sėdėjome "Panera Bread", gėrem karštą kavą, mėgavomės šilta saulute ir valgėme sumuštinus. Tik Kolorado valstijoje galima per kelias valandas pereiti iš arktinės tundros į šiltą pavasarinę saulutę. Iki kito žygio!!

Rytis Prekeris

14 K Club

Greetings, mountain climbing aficionados! The 14,000 club began this year's season a bit earlier than usual. We decided to climb a mountain through snow, wearing snowshoes. We chose a mountain in Rocky Mountain National Park by the name of Flattop.

This particular mountain is situated right in the middle of the park near Beaver Lake, about a half-hour's drive from Estes Park. The summit isn't that high, only about 13,000 feet in altitude, but it's about nine miles from the parking lot to the summit and back. A small but determined group gathered on March 19: Mindaugas Gedgaudas, Mantas Prekeris and myself. Since none of us had ever scaled a mountain through snow before, we didn't know what to expect. It was a gorgeous day with temperatures at 50 degrees in the parking lot.

I was beginning to wonder if we would even need our snowshoes. However, no sooner had we started our climb when we realized that those snowshoes would come in very handy because there was a lot of snow among the trees and the trees were all white, as though we were in Siberia in the middle of winter. The trail was rather steep, but well-trodden, so there were no problems. That all changed once we got above

the timberline. The wind really picked up, blowing snow all around and it got really cold. It looked as if we had wound up in a tundra. The good trail ended and we had to beat our own path through nearly waist-deep snow. Since Mantas is still young, having just turned 20, we sent him ahead to beat a path for us "seniors" - Mindaugas and myself. Luckily for us a spectacular view of neighboring mountain peaks and trails brightened the mood. Finally we made it to the top. I really couldn't comprehend why this mountain is called Flattop because the summit is rather steep and not terribly flat. We didn't stay very long because a strong, cold wind was blowing. Climbing down was easy. It turns out that with snowshoes, we could skate down on the snow! A few hours later we sat inside the "Panera Bread," drinking hot coffee, enjoying the warm sun and eating sandwiches. Only in Colorado can one go from arctic tundra to warm spring sunshine in a matter of hours. Until our next assault!

Rytis Prekeris

Fotografijos paroda

Balandžio 9-tą dieną Latvių Kultūros Centre Lakewood įvyko lietuvių ir latvių fotografijos paroda. Ji buvo skirta paminėti Mikalojaus Konstantino Čiurlionio 100-ąsias mirties metines.

Parodoje buvo pristatyti net devyniolikos fotografų darbai. Dalyviai: Aivars Tobiss, Ausma Skublickienė, Benas Skublickas, Dainius Lankelis, Davis Juozas Kalėda, Dina Piterniece, Eric Purkalitis, Gabrielė Skublickaitė, Gindrutis Skublickas, Ingrida Lėvenšteina, Jurgita Lukoševičienė, Lilė Prekerienė, Liudvika Ramanauskaitė-Keller, Miglė Prekerytė, Nijolė Rasmussen, Roy Novak, Svetlana Barker ir Vilma Balnytė. Vitalija Šimkevičienė pristatė savo velionio vyro William M Leuschner juodai baltas nuotraukas. Ponui Leuschner po keletos dienų būtų sukakę 90 metų.

Kai kurie dalyviai yra profesionalūs fotografai, kiti - mėgėjai, šiam užsiėmimui skiriantys didžiąją savo laisvalaikio dalį, o dar kiti tiesiog norėjo pasidalinti savo geriausiomis nuotraukomis. Kai kurie fotografai paruošė nuo vienos iki kelių nuotraukų, kiti pristatė virš dešimties. Kūrinių temos buvo pačios įvairiausios: portretai, peizažai, miesto ir kaimo vaizdai, gyvūnai, reportažinės bei abstrakčios nuotraukos. Atrodo, kad daugiausiai kūrybinių pastangų įdėjo Davis, kuris fotografuoja senovišku (ne skaitmeniniu) aparatu ir prieš spausdindamas nuotraukas papildomai nuspalvina negatyvus. Parodoje jis eksponavo nuotraukas bei šviesos dėžėje apšviestus negatyvus.

Parodos lankytojai ir fotografai buvo pakviesti balsuoti už tris labiausiai patikusias nuotraukas. Suskaičiavus balsus paaiškėjo, kad populiariausia išrinkta Nijolės Rasmussen Kanados ežero Louise nuotrauka su mediniu tiltu ūkanotą dieną. Ši nuotrauka laimi jau antroje parodoje. Antrą ir trečią vietą pasidalino vienodai balsų surinkę latviai Dina Piterniece ir Aivars Tobiss. Dinos nuotraukoje buvo auksinis alaus bokalas su širdies forma puta. Aivars pavyko nufotografuoti tris kalnų ožtūkus prie Mt. Evans Summit ežero.

Visiems buvo labai malonu susitikti ir pabendrauti su mūsų ir latvių bendruomenės nariais. Fotografai turėjo progos susipažinti vieni su kitais bei aptarti savo kūrybą. Parodos metu skambėjo Kauno Valstybinio Choro atliekami M.K.Čiurlionio sakralinių kūrinių įrašai.

Labai dėkojame visiems dalyviams ir žiūrovams bei visiems atėjusiems padėti prieš parodą ir sutvarkyti salę po parodos. Ypač šaunu, kad dalyvavo keletas vaikų – galbūt paroda juos paskatins rimčiau domėtis fotografija ir sekantį kartą pamatysime daugiau jų darbų. Nuotraukoje iš kairės: Jurgita Lukoševičienė, Lilė Prekerienė, Dainius Lankelis, Vilma Balnytė, Liudvika Keller, Nijolė Rasmussen, Aivars Tobiss; sėdi iš kairės: Vitalija Šimkevičienė, Ausma Skublickienė, Gabrielė Skublickaitė, Miglė Prekerytė.

Vilma Balnytė

Photo Exhibit

On April 9, a joint Lithuanian-Latvian photo exhibit was held at the Latvian Cultural Center. It commemorated the 100th anniversary of the death of Mikalojus Konstantinas Čiurlionis.

This exhibit featured the works of 19 photographers. Participants included Aivars Tobiss, Ausma Skublickienė, Benas Skublickas, Dainius Lankelis, Davis Juozas Kalėda,

Dina Piterniece, Eric Purkalitis, Gabrielė Skublickaitė, Gindrutis Skublickas, Ingrida Lėvenšteina, Jurgita Lukoševičienė, Lilė Prekerienė, Liudvika Ramanauskaitė-Keller, Miglė Prekerytė, Nijolė Rasmussen, Roy Novak, Svetlana Barker and Vilma Balnytė. Vitalija Šimkevičienė presented black and white photos taken by her late husband, William M Leuschner, who would have turned 90 just a few days later.

Some of the participants are professional photographers while

others are hobbyists for whom this activity takes up a great deal of their spare time. Still others simply wanted to share their best photographs. Some brought anywhere from one to several photos while others presented more than ten. There was a wide variety of themes: portraits, landscapes, city and country scenes, wildlife, reportage as well as abstract photos. It looked as if Davis put in the most effort, using a film camera and enhancing colors before making prints. During the exhibit he presented photos as well as flash negatives.

All guests and photographers were invited to vote for three of their favorite photographs. After the votes were counted, the nod for the most popular photo went to Nijolė Rasmussen's image of Lake Louise in Canada with a wooden bridge on a foggy day. This photo has now won in a second exhibit. There was a tie for second and third place between Latvians Dina Piterniece and Aivars Tobiss. Dina's photo featured a gold beer stein with a heart-shaped head. Aivars successfully photographed three mountain goats by Mt. Evans Summit Lake.

A good time was had by all visiting with members of our Latvian and Lithuanian communities. The photographers had a chance to meet with one another and compare notes. During the exhibit the hall was filled with the sounds of sacred music by M. K. Čiurlionis recorded by the Kaunas State Choir.

Many thanks to all participants and attendees as well as those who came early to help set up and who stayed to help clean up afterwards. It especially nice to see several children in attendance – perhaps this exhibit will motivate them to pursue photography and next time we'll see more of their works.

From left to right: Jurgita Lukoševičienė, Lilė Prekerienė, Dainius Lankelis, Vilma Balnytė, Liudvika Keller, Nijolė Rasmussen, Aivars Tobiss; sėdi iš kairės: Vitalija Šimkevičienė, Ausma Skublickienė, Gabrielė Skublickaitė, Miglė Prekerytė.

Vilma Balnytė

‘Tu telpi visa į Čiurlionio karalių delnus...’

Janina Degutytė savo eilėraštyje apie Lietuvą rašė: „Tu — mažutė, tu telpi visa į Čiurlionio karalių delnus...“ Skaitau šį eilėrašį ir pagalvoju, kad poetė deramai priskyre Čiurlionio meną tarp kitų lietuviškos pasaulėžiūros simbolių: riekelė duonos, Žalgirio mūšis, gintaras, ežerai, pilki arimai ir žali laukai. Kitaip ir negalėjo būti! Juk Mikalojaus Konstantino Čiurlionio kūryba turėjo didelę įtaką jo ir sekančių kartų lietuvių pasaulėžiūros vystymuisi.

Perskaitau seniai pamirštus jo biografijos duomenis (surinkau iš keleto šaltinių ir pateikiu šiame straipsnyje): materialiniai sunkumai, nuovargis, nervinis išsekimas...

Imu spėlioti, kas galėjo būti kitaip? Štai jeigu jis būtų gavęs valstybinę stipendiją, kokios yra skiriamos šiais laikais, ir nebūtų patyręs tiek sunkumų? O jei būtų išgyvenęs pasaulinius karus ir okupaciją? Gal jis būtų sulaukęs garbaus amžiaus? Gal būtų pamatęs po jo mirties gimusią dukrą Danutę? Kas dabar pasakys ką jis dar būtų sukūręs ir kokią įtaką jo kūrybai būtų turėję tolimesni Lietuvos ir viso pasaulio įvykiai?

M.K. Čiurlionis gimė 1875 m. Varėnoje vargonininko šeimoje. Augo Druskininkuose. Dabar jo namuose yra įkurtas muziejus. 1889-1892 m.

lankė Mykolo Oginskio dvaro orkestro mokyklą Plungėje, po to vienerius metus grojo orkestre fleita. Remiamas M. Oginskio, 1894-1899 m. studijavo Varšuvos konservatorijoje pas garsius to meto dėstytojus. Dėl nepakankamos stipendijos patyrė daug sunkumų. Tuo laikotarpiu Čiurlionis kūrė muziką, 1901 m. baigė simfoninę poemą „[Miške](#)“. 1901-1902 m. studijavo Leipzigo konservatorijoje. Laisvalaikiu pradėjo tapyti. 1902 m. grįžo į Varšuvą, kur užsidirbo privačiomis muzikos pamokomis. Dalyvavo Varšuvos lietuvių draugijos veikloje, vadovavo chorui, harmonizavo lietuvių liaudies dainas, tokiu būdu prisidėdamas prie Lietuvos atgimimo sąjūdžio. 1902-1903 m. Varšuvoje lankė piešimo mokyklą, o nuo 1903 m. rimtai atsidėjo tapybai. Nutapė pirmuosius žymesnius darbus („[Laidotuvių simfonijos](#)“ ciklas). 1907 m. baigė kurti simfoninę poemą „[Jūra](#)“. 1904-1906 m. mokėsi Varšuvos dailės mokykloje. 1905-1906 m. vadovavo Varšuvos lietuvių savišalpos draugijos chorui, taip pat keliavo po Kaukazą, aplankė Prahą, Vieną, Dresdeną, Miuncheną ir Niurnbergą.

1907 m. sausio 9 d. P.Vileišio namuose (dabartinis Lietuvių kalbos ir literatūros institutas Vilniuje, Antakalnyje) buvo atidaryta pirmoji lietuvių dailės paroda, kurią Čiurlionis padėjo paruošti. Čia taip pat dalyvo dailininkai A. Žmuidzinavičius, P. Kalpokas, A. Varnas, J.Šileika, J.Vienožinskis, K.Sklėrius, A.Mackevičius, A.Jaroševičius bei skulptoriai P.Rimša ir J.Zikaras. Dabar sunku įsivaizduoti, bet yra nuotrauka parodanti kaip toje parodoje Čiurlionio neįremini paveikslai kaba prisegti prie virvelės ant sienos. Vėliau tais

“You are small, you fit in the king’s palms of Čiulionis...”

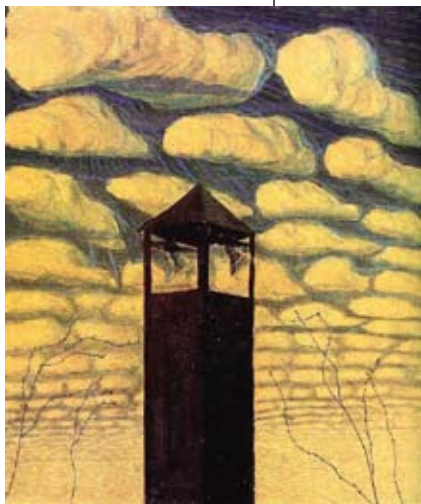
In her poem about Lithuania, Janina Degutyte writes: „You are small, you fit in the king’s palms of Čiulionis.“ As I read this poem, I think this poet properly numbered the art of Čiurlionis among other Lithuanian world outlook symbols: a slice of bread, the Battle of Žalgiris, amber, lakes, gray tillages and green fields. It can’t be any other way! Why, the work of Mikalojus Konstantinas Čiurlionis had a great influence on both his and subsequent generations mentality development.

I read through long-forgotten biographical facts of his (I gathered them from several sources and present them in this article): material hardships, fatigue, a nervous breakdown... I surmise, what could have been different? Suppose he had gotten a state scholarship such as what is awarded these days, and had not encountered so many difficulties? What if he had lived through both world wars and the occupation? Maybe he would have lived to a ripe old age? Maybe he would have seen his daughter Danutė, who was born after his death? Who knows what he would have accomplished and what sort of influence would Lithuanian and other world events had had on his works?

M. K. Čiurlionis was born in 1875 in Varėna to a family of organists and was raised in Druskininkai. Currently his house has been preserved as a museum.

From 1889 to 1892 he attended orchestra school at the mansion of Mykolas Oginskis in Plungė, after which he played the flute in the orchestra for one year. With the support of M. Oginskis, from 1894 to 1899 he studied at the Warsaw Conservatory under noted instructors of that time. He encountered many difficulties due to insufficient funds. During that time, Čiurlionis composed music, completing his symphonic poem, „Miške“ (In the Forest) in 1901. In 1901-1902, he studied at the Leipzig Conservatory. During his spare time, he began to paint. In 1902, he returned to Warsaw, where he earned a living giving private music lessons. He took part in Warsaw’s Lithuanian society, directed a choir, harmonized Lithuanian folk songs and in doing so contributed to movement for the rebirth of Lithuania. In 1902-03 he attended drawing school in Warsaw and 1903 he seriously devoted himself to painting and painted his first major works. In 1907, he completed his symphonic poem, „Jūra“ (The Sea). From 1904 to 1906 he studied at Warsaw’s Art School. In 1905-06 he directed Warsaw’s Lithuanian Mutual Aid Society Chorus and traveled through Caucasia, visiting Prague, Vienna, Dresden, Munich and Nuremberg.

On January 9, 1907, the first Lithuanian art exhibit was opened at the home of P. Vileišis (presently the Institute of Lithuanian Language and Literature in Vilnius, in the Antakalnis section), which Čiurlionis helped organize. Also participating were artists A. Žmuidzinavičius, P. Kalpokas, A. Varnas, J.Šileika, J.Vienožinskis, K.Sklėrius, A.Mackevičius, A.Jaroševičius as well as sculptors P.Rimša and J.Zikaras. It’s hard to imagine now, but

pačiais metais buvo įkurta Dailės draugija, kurioje dalyvavo ir Čiurlionis. Dailės draugija rėmė ir vienijo lietuvių dailininkus, rinko jų darbus, toliau organizavo parodas. Iki I Pasaulinio karo lietuvių dailės parodos buvo rengiamos kasmet Vilniuje ir Kaune. Dar gyvas Čiurlionis dalyvavo

penkiose iš jų, tačiau tie patys tapybos darbai (apie 160 paveikslų) buvo eksponuojami ir po jo mirties. 1907-1908 m. gyvendamas Vilniuje ir nuolat lankydamas Druskininkus, Čiurlionis vadovavo "Vilniaus kanklių" draugijos chorui, koncertavo, intensyviai tapė, rašė straipsnius meno klausimais, domėjosi lietuvių kalba, literatūra ir tautosaka. 1907 metų rudenį jis susipažino su Sofija Kymantaite, rašytoja ir visuomenės veikėja. 1908 m.

rudenį išvyko į Peterburgą, kur užmezgė ryšius su žymiais to meto dailininkais ir dalyvavo parodose Peterburge ir Maskvoje. Čia gyveno labai sunkiomis sąlygomis. 1909 m. sausio 1 d. susituokė su Sofija ir kurį laiką kartu gyveno Druskininkuose ir Plungėje. Toliau intensyviai tapė: 1907-1909 m. nutapė paskutinius brandžiausius savo paveikslus: "Pasakos", "Zodiako", "Žiemos" ciklus, visas "Sonatas", "Rex" ir kt. 1909 m. rudenį vėl išvyko į Peterburgą. Pervargęs grįžo į Druskininkus gydytis. 1910 m. kovo mėn. dėl nervinio išsekimo išvyko gydytis į Pustelniko sanatoriją netoli Varšuvos. 1911 m. balandžio 10 d. būdamas 35 m., Čiurlionis toje pačioje sanatorijoje mirė nuo plaučių uždegimo. Palaidotas Vilniaus Rasų kapinėse. Didžioji dalis Čiurlionio darbų yra saugoma Nacionaliniame M. K. Čiurlionio dailės muziejuje Kaune.

M.K. Čiurlionio kūrybos pasaulis formavosi XIX a. pabaigoje, neoromantizmo, simbolizmo ir *art nouveau* meninių idėjų sankirtoje. Nėra sutariama, kokiam stiliui priklauso jo tapyba, juolab kad jo tapybos temos ir stilius su laiku keitėsi. Manoma, kad Čiurlionio dailę reikėtų priskirti prie Europos simbolizmo, su kuriuo šį dailininką sieja panašios dvasinės nuostatos, simbolių reikšmingumas, jo kūryboje vyraujančios temos ir motyvai. Čiurlionis buvo įsitikinęs, kad menas yra vienas, todėl jo tapybos darbai išreiškia ir muziką, ir dvasinius pojūčius, ir literatūrinės mintis, ir fizinio pasaulio spalvas bei formas. Vėliausiuose paveiksluose jis atskleidė dvasingą kosmoso, gamtos ir žmogaus būties vientisumą. Nors Čiurlionis labiausiai vertinamas kaip dailininkas, jis taip pat yra laikomas lietuvių profesionaliosios muzikos pradininku.

Tiems, kas norėtų sužinoti daugiau apie Čiurlionį, aš patariu pradėti nuo profesoriaus Vytauto Landsbergio straipsnių ir knygų apie Čiurlionį. Naujausios jo knygos yra „Laiškai Sofijai“ ir „Čiurlioniana“. Tiems, kas nėra matę originalių Čiurlionio kūrinių, rekomenduoju sekantį kartą viešint Lietuvoje aplankyti Čiurlionio muziejų Kaune. Neabejoju, kad jo paveiksłai jums paliks neišdildomą įspūdį. Galbūt ir jūs pradėsit nejučia spėlioti, kaip viskas galėjo būti kitaip.

Vilma Balnytė

a photograph from that exhibit showing Čiurlionis's unframed paintings attached to a rope on a wall exists. Later that same year, an Art Society in which Čiurlionis also took part was formed. This art society supported and united Lithuanian artists, collected their

works and further organized exhibits. Until World War I, Lithuanian art exhibits were held annually in Vilnius and Kaunas. While still alive, Čiurlionis participated in five of them; however those same paintings (about 160) were exhibited after his death. While living in Vilnius in 1907-08 and regularly visiting Druskininkai, Čiurlionis directed the Vilnius Kalnkės Society Chorus and performed with them, painted intensely, wrote articles with questions pertaining to art and took an interest in Lithuania's language, literature and folklore. In the fall of 1907, he met Sofia Kymantaitė, a writer and public figure. In the fall of 1908, he left for St.

Petersburg, where he became acquainted with other noted artists of that time and participated in exhibits in St. Petersburg and Moscow. Here he lived under very harsh conditions. On January 1, 1909, he married Sofia and for a time they lived in Druskininkai and Plungė. There followed intensive painting: between 1907 and 1909 he painted his last and most mature works: "Pasakos" (Stories), "Zodiako", "Žiemos" (Winter) cycles, all of his "Sonatas", "Rex" and others. In the fall of 1909 he left once again for St. Petersburg. Exhausted, he returned to Druskininkai to recuperate. In March of 1910, having suffered a nervous breakdown, he entered the Pustelnik sanatorium near Warsaw. On April 10, 1911, at the age of 35, Čiurlionis died in that same sanatorium from pneumonia. He was buried at Rasų Cemetery in Vilnius. The majority of his works are held at the M. K. Čiurlionis National Folk Museum in Kaunas.

M. K. Čiurlionis's creative world was formed at the end of the 19th century, an intersection of neo-romanticism, symbolism and art nouveau. It is undetermined as to what style his paintings belong to, since the themes and style of his paintings changed over time. It is thought that Čiurlionis's art should be associated with European symbolism, which links this artist with spiritual statues, symbolic meaning, the varying themes in his works and motives. Čiurlionis was convinced that art is one, which is why his paintings express music and spiritual sensations, and literary thoughts and colors and forms of the physical world. In his later paintings he revealed a spiritual cosmos, the integrity of nature and man. Although Čiurlionis is best regarded as a painter, he is also considered a founder of Lithuanian professional musicians.

For those of you who would like to find out more about M. K. Čiurlionis, I would suggest starting with articles and books written by prof. Vytautas Landsbergis. His newest books are, "Letters to Sofia" and, "Čiurlioniana". For those who have not seen any original works by Čiurlionis, I recommend visiting the Čiurlionis Museum in Kaunas the next time you're in Lithuania. I have no doubt that his paintings will leave an indelible impression. Perhaps you too will, before you realize it, start to speculate how anything could have been different.

Vilma Balnytė

Ką man reiškia nepriklausomybė

Nepriklausomybė man reiškia labai daug. Vien jos siekimas, žmonių draugiškumas, vienybė, drąsa, pagalba vieni kitiems, stiprus patriotiniai jausmai pavojaus akivaizdoje ir vis tik tikėjimas geresne ateitimi. Tą jausmą reikia patirti, norisi būti visiems kartu, vis galvoji ką dar gali dėl to padaryti. Vien patirtos emocijos daug ką reiškia. Man taip norėjosi dalyvauti tame procese. Atrodė, kad jau gimsta nauja Lietuvos pilietinė visuomenė, buvo juntamas tautos bendrumas, šiluma, artumas. Taip mes atrodėme prieš 20 metų. Tuo metu kaip tik gavau stipendiją, kurią nebūdavo lengva gauti, vykti į Maskvos Onkologijos Centrą užbaigti mokslinį darbą. Ir neišvykau..., nes atrodė, kad reikia būti Lietuvoje.

Tada, kai gimiau Lietuva buvo okupuota vokiečių (nieko neprisimenu, nes buvau per maža). Gyvenau rusų okupuotoje Lietuvoje, baigiau mokslus, dirbau. Viskas buvo reglamentuota, aišku ką gali sakyti, o ko ne. Iki šiol žaviuosi savo mokytojais, kurie sugebėjo labai diplomatiškai paaiškinti istorinius įvykius. Pvz. mokytojas sakė: "Net prikelti viduryje nakties ir paklausti turite "žinoti" šias datas: kada prasidėjo karas, kada Lietuva buvo išvaduota ir kada stojo į TSRS sudėtį". Esmė ta, kaip tai buvo pasakoma, kokių tonu, nebuvo pasakyta, kad taip buvo iš tiesų, bet tik kad turime tai "žinoti". Ir mokiniams buvo aišku. 1989 m. priimamas pilietybės įstatymas, jį gauna visi kas nori ir gyvena Lietuvoje. Tai labai buvo naudinga ypač kariškių šeimoms, nes visi turėjo valdiškus butus ir galėjo vėliau juos privatizuoti. 1991m. įstatymas sugriežtinamas - pragyventi reikia jau 10 metų. O dabar vėl kitaip, deją, net lietuviams.

Baltijos kelias - 650 km. susikibę rankomis. Tai 50-osios Ribentropo-Molotovo pakto metinės-Juodojo kaspino diena. Pasidariau plakatą - kūjis su pjautuvu + svastika = 50. Viskas raudoname- juodame fone. Bet kai važiovome autobusu iš vyro darbovietės, tai jų direktoriaus paklausiau ar galiu autobuso langą "papuosti". Nepasakė, kad ne, bet sako tik ne priekyje. Prikabinau šone. O kaip buvo gražu, kai iš lėktuvų barstė gėlės. Buvo tokia idėja, sunėšame į Sąjūdžio būstinę gėles iš darželių, o Sporto aviacijos lakūnai pažadėjo jas išbarstyti Baltijos keliu. Žmonės sunėšė kalnus gėlių, bet lakūnai negavo leidimo skristi. Bet vis tik lėktuvai su gėlėmis pakilo, jie kažkaip nelegaliai sureguliuo su savo draugais, skrydžių dispečeriais, tuos skrydžius; čia gi ne dviračiu važiuoti. Gražu, kai gėlės, o ne bombos krenta iš dangaus. O kokie visi susikaupę ir paslaugūs vieni kitiems buvo kelyje, jei mašina nepravažiuoja, tai subėgę vyrai iškelia ją. Visas pasaulis matė tą vienybę ir laisvės troškimą.

Vėliau 1990m., rinkimai į Aukščiausiąją Tarybą, jaudinimasis ir nerimas ką išrinks. Ypatinga kovo 11-oji. Paskelbs ar ne Nepriklausomybės Atkūrimą? Visi prie TV, radio, bet neskelbia ir neskelbia. Pagaliau vakare- taip, paskelbė. Vėliau -herbas, himnas. Euforija ir laukimas, ar kas mus pripažins. TSRS deputatų suvažiavimas Maskvoje paskelbia, kad Lietuvos sprendimai neteisėti. Neilgai laukus ir ekonominė blokada. Nėra benzino, cukraus... Bet užtat visi, bendros nelaimės akivaizdoje, pasidaro labai draugiški. Jei kur važiuoja, paklausia draugų ir kaimynų ką atvežti ar pakeliui pavėžėti. Geras jausmas. Buvau tuo metu su bendradarbe mokslinėje konferencijoje Taline. Pertraukėlių metu buvome pačios populiariausios, visi norėjo pasikalbėti, sužinoti tikrą padėtį iš pirmų lūpų. Pažįstami iš Latvijos, Estijos, Rusijos, Ukrainos siūlėsi atsiųsti cukraus, miltų... Sakome nuoširdų ačiū - kol kas nereikia. Sako, gi benzino negalime atsiųsti. Pajuokaujame, kad kol kas ir jo turime, nes karinės bazės dar Lietuvoje ir jį dar nelegaliai pardavinėja kai kada. Biznis yra biznis...

Artėjo 1991 sausis. Pskovo desantininkai užėmė Spaudos rūmus. Tai

What Independence Means to Me

Independence means an awful lot to me. Just seeking it, friendly people, Unity, courage, helping one another, strong patriotic feelings in the face of danger and the belief of a better future. That feeling must be experienced, everyone wants to be together, always thinking of what else one can do for the cause. The emotions alone mean a lot. I wanted so much to take part in that process. It appeared as though a new Lithuanian civic society was emerging, there was a perceptible nationwide community, warmth, closeness. That's how we looked 20 years ago. At that time, I had just been awarded a scholarship that wasn't all that easy to obtain, to go to the Oncology Center in Moscow to finish my education. And I didn't leave...because it seemed that I have to be in Lithuania. When I was born, Lithuania was occupied by Germany (I don't remember any of it because I was too little). I lived in Soviet-occupied Lithuania, graduated and worked. Everything was regulated; it was obvious as to what you could and couldn't say. To this day I am still amazed at my teachers who managed to explain historical events very diplomatically. For example a teacher would say, "Even if you were awakened in the middle of the night and asked, you still have to "know" these dates: when the war began, when Lithuania was liberated and when it joined the USSR." The point of the matter was how it was stated, in such a tone that what was said wasn't true, only that you had to "know" it. And it was obvious to the students.

In 1989, a citizenship law was ratified; it was granted to anyone wanting it and living in Lithuania. This was very useful especially for servicemen's families because everyone had public apartments and could privatize them later. In 1991, the law became stricter - one had to be a resident for at least ten years. Now it's even more different, unfortunately, even for Lithuanians. The Baltic Highway - hands joined together for 650 kilometers. It marked the 50th anniversary of the Molotov-Ribbentrop Pact - a black armband day. I made myself a banner - a hammer and sickle + a swastika = 50. All on a red-black background. But while on the bus from my husband's workplace, I asked their director if I could "decorate" the bus's windshield. He didn't say no, but just not up front. I hung it on the side. Oh, how beautiful it was when flowers were dropped from an airplane. The idea was this: we would bring flowers from our gardens to the Sąjūdis headquarters and the Sports Aviation pilots promised to scatter them along the Baltic Highway. People bring mountains of flowers, but the pilots didn't receive permission to fly. But even so, the planes loaded with flowers took off, somehow they illegally coordinated their flights with their flight dispatcher friends; after all, this isn't bike riding. It's nice when flowers, not bombs, drop from the sky. How obliging everyone was all along that highway. If a car couldn't get through, several men would come over and lift it up. The whole world saw that unity and thirst for freedom. Later in 1990, elections were held for the Supreme Soviet, agitation and unrest as to who will be elected. March 11 stood out in particular. Will a Restoration of Independence be proclaimed? Everyone was glued to their TV sets and radios, but no word and still no word. Finally that evening - yes, it was declared. Later - the coat-of-arms, the anthem. Euphoria and waiting to see if anyone will recognize us. During a meeting of Soviet deputies in Moscow, it was announced that Lithuania's decisions were illegal. It wasn't long before an economic blockade was implemented. There was no gasoline, no sugar. But that's why everyone, in the midst of a common crisis, becomes very friendly. If someone was going somewhere, they would ask their friends and neighbors what to bring or take along the way. A good feeling.

išgirdau per radiją. darbe. Staiga kažkas paskambino mano laborantei, pamačiau, kaip ji pabalo. Paklausiau kas atsitiko. Sako, kad rusų mokykloje žudys vaikus. Neturėtų taip būti, bet ką gali garantuoti. Sakau - bėk į tą mokyklą ir atsivesk tuos vaikus čia. Po kiek laiko ji sugrįžo, nieko nenutiko. Tai buvo provokacinis pranešimas. Jautėsi, kad situacija kaista. Buvo valdžios prašymas į masinius renginius neleisti šaukiamojo amžiaus jaunuolių, nes sausio 7 d. buvo išleistas Jazovo(Maskva) įsakymas vėl imti jaunuolius į kariuomenę. Į mitingus leidau eiti tik dukrai, o sūnaus neleidau, nors abiemis į striukių, kišenės įsiuvau etiketes su pavarde, adresu ir telefono numeriu. Bet tą sausio 13-ąją jis labai prašėsi išleidžiamas, sakė, kad jo draugo tėvas dirba Aukščiausios Tarybos apsaugoje, o jam leido eiti. Išleidau ir aš. Žiūrėjau TV, desantininkai supo radio ir TV pastatus. Staiga telefono skambutis. Skambina sūnus: Mama, jie jau šaudo, negaliu kalbėti, nes eilė prie telefono. Tyla. TV pranešėja, Eglė Bučelytė, pranešė, kad desantininkai jau lipa laiptais ir greitai TV ekranas pradėjo mirgėti. Tyla. Sujudo mūsų laiptinė, važiuojame prie Aukščiausios Tarybos, įsispraudžiu į kaimynų mašiną. Vyras lieka namuose ryšiui palaikyti, nes neaišku kur vaikai. Gal paskambins. Daugybė žmonių eina Antakalnio gatve ir stabdo mašinas, bet visos mašinos perpildytos. Visi į centrą. O ten daugybė pažįstamų iš instituto, universiteto, kaimynai ir pažįstami žurnalistai.. Tiesa, buvo ir nelabai aiškių asmenybių, prieinančių ir besiklausančių pokalbių ir rankose laikančių kažką į skėčius panašius, gal lazdas...Atskrieja žinios apie žuvusius prie TV bokšto, tik neaišku kiek. Pranešama apie tankų judėjimą. Visi susijaudinę, bet baimės nėra, nes aplink daug žmonių. Visiems aišku, jei šaudys, tai iš čia neišbėgsi, nes visos priegios užbarikaduotos blokais, o praėjimai siauri, kad nepravažiuotų tankai. Esame kaip spąstuose, bet žmonės nesiskirsto. Paryčiais grįžtame namo, nusiprausti, pavalgyti ir vėl ryte rinktis į mitingą. Iš vaikų jokių žinių. Užsikaičiau kavą, radio pranešinėja į kokias ligonines nuvežti sužeistieji. Nueinu į vonią nusiprausti, o kai grįžtu, per radio skelbia -Visa valdžia Taryboms!. Kas gi čia įvyko, kol veidą nusiprausiau per tas 5 min.? Tikrai išsigandau. Pasirodo, kažkaip radio bangos persisuko, ir aš išgirdau Jedinštenikų radio. Pasukau radio bangas-perversmo nėra. O dar keisčiau buvo mano dukrai. Ji su draugais studentais iki vėlyvo vakaro buvo prie Aukščiausios Tarybos, labai sušalę ir nuėjo pas draugę, kuri gyveno priemiestyje, miegoti. Jos pasikūreno krosnį ir užmigo. Ryte įjungė TV, tas neveikia. Nutarė važiuoti į miestą. Įlipo į autobusą, o ten lenkiškai, rusiškai visi sveikina vieni kitus " Su Pergale". Jos nežino, kas per naktį įvyko. Tyli. Privažiavus prie Katedros, pamato minią žmonių, sutinka pažįstamų ir sužino apie nakties įvykius. Vėl mitingas. Sutinku kaimynę, kuri matė mano vaikus. Manieji gvyi, bet kažkieno jau žuvo.

1991 m. vasario 9 d. vyko plebiscitas- visuotinė apklausa, kad Lietuva būtų Nepriklausoma demokratinė respublika. Dalyvavo net 90% gyventojų. Tai padėjo Lietuvai stiprinti tarptautinius santykius. O vasario 11 d. Lietuvą pripažino Islandija. Didžiulis džiaugsmas. Deja, didžiosios valstybės labai jau diplomatiškos, bijo Rusijos ir laukia...Amerika taip pat.

Tokie tų laikų atsiminimai. Žmonės nežinojo kas jų laukia, bet tikėjo geresne ateitimi. Viskas buvo nauja, nepatirta ir ta viltis, kad bus geriau. Aš džiaugiuosi, kad Lietuva nepriklausoma, atsivėrė daugiau kelių į pasaulį. O jei ir ne viskas taip, kaip norėjome, ką gi bepadarysi, visai patinka. Žmonės nėra tobuli, o ir valdžia iš tų pačių žmonių. Užaugs naujos kartos, bus kažkas kitaip, gal geriau. Palinkėkime Lietuvai klestėjimo ir padėkime kuo galime.

Vitalija Šimkevičienė

January 1991 approached. The press headquarters were occupied by landing forces soldiers from Pskov. Suddenly someone called my lab assistant and I saw her turn pale. I asked what happened. She said that children would be killed in a Russian school. That can't be, but what can you guarantee? I told her to run to that school and bring those children here. After some time she returned; nothing happened. It was a statement meant to provoke. It felt as if the situation was becoming heated. There was a request from the government not to allow young men of draft age to attend mass rallies because on January 7, an order was issued from Moscow to begin drafting young men into the army once again. I allowed only my daughter to go to meetings and not my son - even though I had stitched tags with their names, address and phone number in their jacket pockets. But on January 13 he begged to go, saying that his friend's father worked for security at the Supreme Soviet, and he was allowed to go. I let him go as well. I watched on television as soldiers surrounded the radio and TV towers. Suddenly the phone rang. It was my son: "Mother, they're shooting. I can't talk because there's a line at the phone." Silence. TV news anchor Eglė Bučelytė reported that the soldiers were climbing the stairs and presently the TV screen began to flicker. Silence. Our group sprang into action, we were going to the Supreme Soviet headquarters. I manage to squeeze into a neighbor's car. My husband stayed home as a point of contact because we didn't know where our children were. Maybe they'll call. Many people are walking along Antakalnis Street and stopping cars, but every car is full. Everybody is heading for the same place. There are many acquaintances from the insitute, the university, neighbors and journalists. True, there were some not-so-familiar personalities, approaching, listening to speeches and wielding what looked like umbrellas, perhaps clubs.. News came about those who perished at the TV tower, but the exact number is not known. An announcement is made about tank movements. Everyone is worried, but there is no fear because there are so many people. Everyone knows that if they start shooting, there is no way out because all avenues of approach are barricaded and the exits are narrow to prevent tanks from getting through. We are essentially trapped, but no one is leaving. We return home in the early morning hours to wash up, eat and go to another gathering that morning. No word from our children. I heat some coffee while over the radio a report is heard about which hospitals the wounded are taken to. I go to the bathroom to wash up and no sooner had I returned when the radio announced that the entire government is Soviet! On February 9, 1991, a plebiscite was held - a general poll about whether Lithuania should become an independent democratic republic. 90% of all residents took part. This helped Lithuania to strengthen international ties. And on February 11, Iceland recognized Lithuania. Tremendous joy. Unfortunately, the major powers, being very diplomatic, are afraid of Russia and wait. - the United States as well.

Those are my memories of those times. People didn't know what awaited them, but believed in a better future. Everything was new; the hope of better things had not been experienced yet. I am happy that Lithuania is independent and that many roads into the world have opened up. And even if not everything turned out the way we wanted, what are you going to do; things can happen every which way. People aren't perfect and government is made up of those same people. New generations will grow up, something will be different, maybe better. Let us wish prosperity for Lithuania and help out as much as we can.

Vitalija Šimkevičienė

Iždininko ataskaita

Pirmiausia norėčiau padėkoti praeitų metų valdybos nariams: Romui Zableckui, Narui Gruzdzui, Ritai Ančeravičienei,

Ausmai Skublickienei, Rimui Bulotai ir Rūtai Cariov, kurie paaukojo daug laiko ir pastangų organizuodami bendruomenės renginius. Valdybos nariai negauna užmokesčio, taigi be jų paaukoto laiko, Colorado Lietuvių Bendruomenė negalėtų egzistuoti. Taip pat norėčiau padėkoti ir kitiems bendruomenės nariams, kurie taip pat prisidėjo prie renginių organizavimo, maisto gaminimo ir salės tvarkymo. Ir galiausiai norėčiau padėkoti visiems, kurie susimokėjo nario mokestį ir parėmė bendruomenę ateidami į organizuojamus renginius. Nario mokestis ir už renginius surinkti pinigai leidžia Colorado Lietuvių Bendruomenei organizuoti renginius ir leisti laikraštį "Žynys".
Rytis Prekeris

Treasurer's Report

First of all, I would like to thank last year's Board members: Romas Zableckas, Naras Gruzdis, Rita Ančeravičienė, Ausma

Skublickienė, Rimas Bulota and Rūta Cariov, who invested a great deal of time and effort organizing community events. Our Board members do not receive any compensation, so without their time, the Colorado Chapter of the Lithuanian-American Community could not exist. I would also like to thank our other community members who also contributed to organizing our events, food preparation and hall cleanup. And finally I would like to thank all those who paid their membership dues and supported our community by attending our events. Monies collected from dues

Date/Data	Event	Collected/Surinkta	Spent/Išleista
	Website Hosting Svetainės Šeiminkavimas		\$70.00
3/7/2010	Nepriklausomybės šventė Independence celebration	\$347.00	\$255.00
3/28/2010	Verbu sekmadienis su latviais Palm Sunday with the Latvians	\$0.00	\$122.00
5/9/2010	Motinos Dienos šventė Mother's Day celebration	\$405.00	\$759.36
12/18/2010	Kalėdų eglutė Christmas social	\$484.00	\$322.88
	Žynio spausdinimas ir šjuntimas Žynys printing and mailing		\$418.49
	Nario mokestis Membership dues	\$717.50	
	Biudžetas visiems metams Budget for the entire year	\$1,953.50	\$1,947.73

and event admissions allow the Colorado Lithuanian Community to organize events and publish the "Žynys" newsletter.
Rytis Prekeris

Upcoming Events

Ateinantys Įvykiai

Alaus ragavimas

Ka atsinešti: Megstamo alaus, maisto ir geros nuotaikos.

Kur: Kaledu namuose

2200 Garland Street, Lakewood, CO 80215

Kada: Rugsejo 10 diena, 3:00pm.

Kalėdų Eglutė

Kada: Gruodžio 17, 3:00pm.

Kur: Fraternal Order of Eagles Hall

1151 S. Galena Street, Denver, CO 80247

Beer tasting

What to bring: Favourite beer, snacks and good mood.

Where: Kaleda's home

2200 Garland Street, Lakewood, CO 80215

When: September 10th, 3:00pm.

Christmas Social

When: December 17th, 3:00pm.

Where: Fraternal Order of eagles Hall

1151 S. Galena Street, CO 80247

Galerija Fructus Artis/Gallery Fructus Artis

Fructus Artis - lotynų kalba reiškia „autoriniai darbai“, „meno kūriniai“, „meno vaisiai“.

Šią veiklą pasirinkome todėl, kad vertiname estetiką ir harmoniją - spalvų derinį tapyboje, formų puikumą skulptūroje, linijų žaismą grafikoje. Galerijos „Fructus Artis“ tikslas - pristatyti žinomus ir jaunus Lietuvos menininkus ir jų autorinius darbus, o taip pat padėti patogiai juos įsigyti. Taip pat Jūsų patogumui prekybą autoriniais darbais vykdome internetu www.fructusartis.lt

Nuo š.m. balandžio mėn. pasiūlysiame Jums autorinių darbų reprodukcijų - magnetukų-suvenyrų. Esame vienintelis platintojas Lietuvoje, kuriam suteiktos teisės atstovauti galerijoje esantiems autoriams, vykdant magnetukų-suvenyrų prekybą. Galerija „Fructus Artis“ atstovauja profesionaliems Lietuvos menininkams, Lietuvos dailininkų sąjungos nariams, LATGA-A nariams.

Fructus Artis - Latin for “Author’s works,” “works of art,” “fruits of art.”

We chose this activity because we appreciate esthetics and harmony - color combinations in painting, perfection of form in sculpture, playing on lines in graphics. The objective of the “Fructus Artis” gallery is to present famous, young Lithuanian artists and their works, and at the same time help acquire them easily. In addition, for your convenience, these author’s works are available online at www.fructusartis.lt. Beginning this April, we will be offering reproductions of original works - magnets and souvenirs. We are the only distributors in Lithuania who have been granted rights to represent the artists in our gallery, carrying out the magnet-souvenir trade.

The “Fructus Artis” Gallery represents professional Lithuanian artists, members of the Lithuanian Painters’ Association and members of the LATGA-A.

Galerijos atstovaujami dailininkai/Artists representing the gallery:

TAPYBA/PAINTING:

Algirdas Petrusis (1915-2010) - Nacionalinės premijos laureatas. Juzefa Čeičytė (Juta) (1922)- Vyriausybės premijos laureatė. Vladas Karatajus (1925) - Valstybinės premijos laureatas. Silvestras Džiaukštas (1928) - Valstybinės premijos laureatas. Aloyzas Stasiulevičius (1931) - Vyriausybės premijos laureatas. Leonardas Tuleikis (1939). Rimas Zigmantas Bičiūnas (1945). Jonas Daniliauskas (1950). Gražina Vitartaitė (1942). Algimantas Stanislovas Kliauga (1943). Genovaitė Skrabulienė (1950). Klaudijus Petrusis (1951). Juozas Prancėvičius (1952). Eugenijus Raugas (1965). Simonas Skrabulis (1976).

AKVARELĖ/WATER COLORS:

Viačeslavas Sokoleckis (1938). Dalia Makaraitienė (1946). Ramunė Kmieliauskaitė (1960).

GRAFIKA/GRAPHICS:

Antanas Kmieliauskas (1932) - Nacionalinės premijos laureatas. Irena Daukšaitė Guobienė (1942). Elvyra Katalina Kriaučiūnaitė (1942). Augustinas Virgilijus Burba (1943). Nijolė Šaltenytė (1946). Valentinas Ajauskas (1948). Arvydas Pakalka (1957). Birutė Zokaitytė (1968). Agnė Juršytė (1979).

KERAMIKA/CERAMICS:

Juozas Adomonis (1932) - Vyriausybės premijos laureatas. Giedrė Masiulytė Burbienė (1944). Džiuljeta Raudonienė (1950). Virginija Jasiūnaitė Juršienė (1950). Ona Petkevičiūtė (1951). Gvidas Raudonius (1952). Dalia Laučkaitė Jakimavičienė (1958). Rasa Justaitė Gecevičienė (1970) Saulius Jankauskas .

SKULPTŪRA/SCULPTURE:

Henrikas Orakauskas (1948). Aleksandras Aleksejevas (Alex) (1963). Edvinas Busarovas (1973).

Esame mobilūs erdvėje, greitai - laike, patikimi - darbų ir paslaugų kokybe.

Galerija FRUCTUS ARTIS linki Jums sėkmės ir yra pasirengusi bendravimui su Jumis virtualioje erdvėje bei susitikimui Vilniuje.

Su linkėjimais, galerijos savininkė Aušra Linartienė.

We are prompt, on time, reliable - both work and service-wise.

The Fructus Artis gallery wishes all of you the best and is ready to do business with you in cyberspace as well as meeting you in Vilnius.

With best wishes, Aušra Linartienė, gallery owner.

Užuojauta

Po ilgos ligos vasario 22 d. mirė inž. Julius Bulota, ilgametis CLB narys ir buvęs jos sekretorius ir vėliau pirmininkas, sulaukęs 93 metų amžiaus. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse Čikagoje, greta uošvio prof. S. Kolupailos. Giliai užjaučiame mylimą žmoną Antaniną, sūnų Rimą, dukrą Aldoną, žentą Robertą Belzer bei anūkus.

Sveikiname!

Lina Jarašiūtė baigia St. Mary’s College Indianoje, o jos sesutė Daiva baigia Holy Family gimnaziją. Šarūnas Juodagalvis ir Martynas Ramzauskas baigia Middle Park High School. Rokas Gruzdis baigia Mountain View High School Lovelande. Benas Skublickas baigia Cherokee Trail High School. Eglė Sadauskaitė baigia Green Mountain High School. Simona Malinauskaitė baigia Eaglecrest High School.

Condolences

Julius Bulota, longtime CLAC member and its former secretary and later president, died on February 22 after a long illness at the age of 93. He is interred at St. Casimir Cemetery in Chicago next to his father-in-law, prof. S. Kolupaila. We wish to extend our deepest sympathy to his beloved wife, Antanina, son Rimas, daughter Aldona, son-in-law Robert Belzer and grandchildren.

Congratulations!

Lina Jarašius will graduate from St. Mary’s College in Indiana and her younger sister, Daiva, will graduate from Holy Family High School. Šarūnas Juodagalvis and Martynas Ramzauskas will graduate from Middle Park High School in Fraser. Rokas Gruzdis will graduate from Mountain View High School in Loveland. Benas Skublickas will graduate from Cherokee Trail High School. Eglė Sadauskaitė will graduate from Green Mountain High School. Simona Malinauskaitė will graduate from Eaglecrest High School.

Lithuanian-American Community Annual Dues Notice

Please check the applicable rate below for 2011 membership and mail your check to the address below. Enjoy various membership benefits, including our newsletter Žynys, which is mailed 4 times per year. **Issues 2,3 and 4 are only sent to paid members.** Other benefits include discounts to functions, information on LAC activities and translation services.

☐ Family (2 adults)	\$20.00	☐ Single or student	\$12.50
☐ Retired Family	\$12.50	☐ Donation _____	

Name: _____

Address (if changed in the past year): _____

City: _____ State _____ ZIP _____

E-mail address _____

If you are new in the community or joining for the first time, add the following information:

Name of Spouse: _____

Names of Children: _____

Make checks payable to Lithuanian American Community and mail to:
Rytis Prekeris, 16733 E. Prentice Circle, Centennial, CO 80015

FIRST CLASS

16733 E. Prentice Cr.
Centennial, CO 80015

LIEUVIAIS ESAME MES GIMĖ - LIEUVIAIS NORIME IR BŪTII

